

dem, der vel har Kvægbesætning, maaske endogsaa stor Besætning, men hvor Malkekvægbesætningen ikke andrager mere end en Femtedel af det normale. Og Ministeren træffer da følgende Bestemmelser: „Ernæringsraadet bemyndiges til at overtage Beholdningerne af Byg, Havre og Blandsæd paa „kvægløse Landbrug“, d. v. s. Landbrug, der for Tiden drives med en Malkekvægbesætning, der højst udgør en Femtedel af, hvad der efter det paagældende Amtsnævns Skøn er almindeligt for Ejendomme af samme Størrelse og Beskaffenhed. Paa enhver Ejendom skal dog forblive:

1. Det for dens Jorders planmæssige Besaaning fornødne Kvantum Sædekorn.

2. 155 kg Korn pr. Arbejdshest pr. Maaned fra Overtagelsesdatoen indtil 1. Juni 1918 og derefter indtil 1. September 1918 75 kg Korn pr. Arbejdshest pr. Maaned.

3. 300 kg Korn til hvert Svin, som er nødvendigt til Forsyning af Stedets egen Husholdning i Tiden indtil 1. September 1918, samt

4. her udover til andre Formaal 100 kg Korn pr. Malkeko, der paa Overtagelsesdagen fodres paa Ejendommen og tilhører denne.“ Er det ikke fuldstændig klare Lovregler, som kunde have haft deres Plads i Kornloven, hvis de var optagne dér? Og hvad skulde have hindret den højtærede Minister i at faa dem vedtaget her gennem Lov i Stedet for at faa dem ud i Livet gennem Anordning? Jeg ser ikke nogen Begrundelse for Ministeren til gennem Anordninger at kuldkaste de Lovbestemmelser, hvorom man her paa Rigsdagen er blevet enig.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem sagde, at Lignings- og Indkøbsparagraffen § 2 i Loven om Kornordningen for indeværende Aar altsaa har vist sig utilstrækkelig, og at jeg følgelig burde være gaaet til Rigsdagen igen. Men Rigsdagen har i Forvejen forudset, hvad der i saa Tilfælde skulde gøres, og givet en Bemyndigelse til at overtage Varer, som Samfundet har Brug for. Jeg kan da ikke vende tilbage til Rigsdagen for at anmode den om i den Anledning at faa en Bemyndigelse, som jeg allerede sidder inde med i Henhold til Nødvendigheden, fordi Folkets Ernæring krævede det og i Henhold til Loven, som var givet enstemmig af Rigsdagen. Og med Støtte af det samlede Ernæringsraad og det store Flertal i det staaende Landbrugsudvalg har jeg derefter overtaget visse Kornbeholdninger og givet

Regler for, hvor meget man skal overtage, og hvor meget der skal lades tilbage.

Dette er i nøjeste Overensstemmelse med de gældende Love, og jeg tør sige til det ærede Medlem, at hvis man i disse Sager, som angaar Overtagelse af Varer, ikke handler paa den Maade, at Paabud om Udlevering af Varer kommer ukendt for de vedkommende, saa er de, som ønsker at tilbageholde Varerne, i Stand til at hindre den effektive Udnyttelse af Bestemmelsen. Foranstaltninger som disse maa nødvendigvis komme frem paa een Gang, uden at man i Forvejen har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med dem eller udsprede Viden om, hvad der vil ske.

Piper: Jeg ønsker at konstatere, at den højtærede Minister gennem denne Anordning har foretaget en fuldstændig Forandring af Kornloven.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal kun fastslaa, at jeg gennem Bestemmelsen har haandhævet Kornlovens Regler ved den mig af Rigsdagen givne Myndighed, og at det ærede Medlem her rejser en Debat, som viser, at hans Interesse for saadanne Spørgsmaal er knyttet til enkelte Mænd, hvis Optræden i denne Sag i Sandhed ikke fortjener Ros eller Pris, medens han har tilsidesat det, som dog er det nødvendigste: Sikringen af Folkets Ernæring. Hvis disse Kornmængder, som her er skaffede til Stede til Folket, ikke var fremskaffede, fordi man havde forsømt Lejligheden, den Gang den endnu gaves, saaledes at vi i Øjeblikket stod uden disse Kornmængder, hvilket Ansvar vilde der da ikke have hvilet paa den, som havde ledet Administrationen? Men jeg forstaar, at det ærede Medlem vilde have taget sig dette Ansvar let.

Piper: Jeg maa ganske tilbagevise den højtærede Indenrigsministers Sigtelse for, at mine Udtalelser skulde være udsprunget af Ønsket om at værne enkelte Mænds Interesser. Hvad jeg ønsker at værne her, er Rigsdagen, Lovgivningsmagten, som den højtærede Minister gennem hele sit Anordningssystem stadig søger at komme udenom.

Indenrigsministeren (Rode): Hvad det ærede Medlem værner, er en Række Medborgere, som, skønt de havde Korn, og skønt de i Henhold til den Lovbestemmelse, der her var givet, havde en naturlig Pligt til at stille det til Raadighed for Samfundet